

Can Margarit (veïnat)

Sant Esteve Sesrovires

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí de Can Bargalló

Coordenades:

Latitud: 41.47098
Longitud: 1.8766
UTM Est (X): 406195
UTM Nord (Y): 4591652

Classificació

Número de fitxa 08208-50
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: La majoria d'habitatges presenten molt mal estat de conservació amb part dels seus forjats enderrocats.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: varis propietaris
Autoria de la fitxa Manuel Julià i Macias / Margarita Costa Trost
Data de registre de la fitxa: ds., 30/10/2010 - 02:00

Descripció

Can Margarit, junt amb Can Bargalló, La Beguda Alta i Can Prats, és un dels antics caserius del terme municipal de Sant Esteve Sesrovires. El caseriu o veïnat de Can Margarit, és situat a la banda sud oest del

municipi, tocant el camí de Can Bargalló i a prop del torrent de Can Margarit. El conjunt de Can Margarit estava format per l'antiga casa de Can Margarit i el veïnat pròpiament dit. Actualment la casa de Can Margarit ha quedat dins els terrenys del Centre penitenciari de Can Brians. El veïnat de Can Margarit també ha estat conegut com el "caserio de les Cases Noves de Can Gros". El veïnat de Can Margarit està actualment configurat per dos conjunts d'edificis o nuclis, construïts a redós del camí de Can Bargalló o antic camí de Can Gros. El primer és situat a l'encreuament del camí de Can Bargalló amb el camí d'accés al Centre penitenciari de can Brians i està format per tres cossos o habitages. El segon nucli està situat uns cent metres més a tramuntana i també és bastit sobre l'antic camí abans esmentat i el formen dos cossos o habitatges. Els habitatges són de tipologia popular, de planta baixa i planta primera i conserven característiques constructives i arquitectòniques característiques de l'arquitectura rural del segle XIX. El primer nucli situat a l'encreuament de camins està configurat per tres cossos d'alçades diferents amb tres portes d'accés independents. El cos més alt conserva la mateixa tipologia constructiva abans descrita. Els altres dos cossos més baixos semblen ser els únics habitats de tot el conjunt i presenten els murs de façana amb acabat arrebossat i pintat i la coberta a dues vessants de teula aràbiga de terra cuita. Els habitatges del segon nucli conserven el seu accés de portal d'arc rebaixat, les finestres de tipologia simple i els ràfecs de la coberta construïts amb cinc filades de rajola i canaló de terra cuita de teula aràbiga que unifica ambdues construccions. Els murs són bastits amb pedra i argamassa i els brancals, llindes i llindars de les obertures són construïts amb maó ceràmic massís. Els murs són revestits amb acabat arrebosat i les obertures presenten un emmarcat de relleu construït amb el mateix morter d'acabat. La composició original de la façana principal de les casetes, hauria estat la d'un portal d'accés amb un balcó a eix de la planta primera i quatre finestres, una finestra a cada banda del portal i del balcó. L'habitatge situat més a migjorn sembla que hauria tingut una ampliació, que actualment configura el tester del conjunt per la seva banda sud.

Observacions:

Actualment els dos nuclis construïts del conjunt de Can Margarit presenten un estat de conservació molt dolent amb els forjats enderrocats i les obertures tapiades o sense tancar. Tan sols un habitatge sembla presentar un bon estat de conservació i estar en ús.

Història

La casa de Margarit apareix a l'estadística general de la població el 5 d'abril de 1773, però no hi apareix encara el veïnat o caserio. En el "Nuevo Nomenclator. Provincia de Barcelona. Partido judicial de Sant Feliu de Llobregat. Ayuntamiento de San Esteba Sasroviras" de l'any 1851, Can Margarit apareix com una Alqueria (cases de labor d'una heretat) i es compon de quatre edificis. A principis de segle, la cartografia corresponent al fons de Minutes dipositat a la Cartoteca del ICC, mostra el conjunt edificat del segon nucli, però encara no apareix grafiada cap construcció a l'encreuament del camí de Can Bargalló amb l'actual camí d'accés al centre penitenciari de Can Brians, que antigament corresponia a l'antic camí de Can Duran.

Bibliografia

AMSES. CAIXA 2743. 9.1. Estadístiques generals de població (1840-1878) "Nuevo Nomenclator. Provincia de Barcelona. Partido Judicial de Sant Feliu de Llobregat. Ayuntamiento de San Esteban Sasroviras" (1851). Cartoteca ICC, Fons Minutes municipals.

